

ingen Maade tilraade det høie Thing at nedsætte hele Sulfertolden. Sulfur er fremfor alle andre en Kasseartikel; Sulfur indbringer jo omtrent 2 Millioner Rigsdaler. Vilde vi have det fjerneste Naab om at kunne komme til Ende med denne Sag, og at komme til Enighed med Landstinget, der dog ogsaa skal give sit Samtykke, og skal der være den mindste Udagt til at faae vedtaget en Indkomstkats eller en anden direkte Skat — vi vide jo dog, at denne Skat i alt Fald ikke maa blive høj, og navnlig ikke saa høj, som den nu kræves — saa maa man ikke gaa til Nedsættelse af Sulfertolden. Det er dernæst ogsaa ganske rigtigt, som det før blev fremhævet af et æret Medlem fra Sjæen (H. Madsen), at det, at Sulfur blev givet fri, hvormeget det nu end er en hensigtsmæssig Forbrugsartikel, en yderst gavnlig Forbrugsartikel, saa er det dog ingenlunde saa vigtigt, heller ikke saa vigtigt for Lighedens Skyl, som Nedsættelsen af Kaffeetolden. Jeg vil af finansielle Grunde heller ikke være med til at nedsætte Tolden paa Kaffe. Men Sulfertolden kunne vi dog endnu bedre forsvare at holde paa, thi statistiske Data, som for nylig ere blevne indsamlede, have viist, at Sulfurforbruget nogenlunde svarer til Formuestilstanden, Kaffeetolden gjør det ikke i samme Grad. Den lavere Middelfstand har forholdsvis en langt større Forbrug af Kaffe end af Sulfur. Der er forekommet en Del Regnskaber, deraf har man udbraget interessante Resultater, og disse ere udbragte af en Mand, der har beskæftiget sig meget med den Slags Sager; disse Regnskaber vise nu, at Sulfurforbruget nogenlunde stiger i Forhold til Formuen. Sulfur bruges til mangfoldige Ting, til Chokolade, til Konditorsager, til megen Mad, som bruges i højere Grad af de mere Velhavende end af Andre, ikke at tale om, at der til det daglige Forbrug af Kaffe og The kræves en ikke ringe Mængde af Sulfur. Saa ønskeligt det end kunde være at have Sulfertolden, og hvormeget jeg end for mit Vedkommende kunde ønske, at den Tid snart vilde komme, da vi kunde fæste alle disse mindre heldige Skatter bort, maa jeg dog indtrængende anbefale at bevare dem nu. Lige over for Kaffe har jeg heller ikke her just det samme Hensyn at tage som ved Sulfur. Kaffe er dog ikke i samme Grad en Kasseartikel som Sulfur. Jeg kan altsaa paa ingen Maade tilraade det høie Thing at vedtage Forslagene under Nr. 60. Skjøndt disse Forslag ikke have samme finansielle Betydning — de gjælde dog ikke saa Hundredestusinder — kan jeg ganske vist endnu mindre fatte Forslagene af de Derrer, som vilde have Tobakstolden nedsat. Er der nogen indirekte Afgift — og vi ere jo enige om at maatte beholde visse indirekte Afgifter — som vi skulde beholde, saa er det Tobakstolden. Er der noget Sted, hvor der kun er saa Betænkeligheder ved en Fordyrelse indenfor visse Grændser, saaledes at Statskassen

ikke selv taber — saa er det ved denne i og for sig kun lidet nødvendige Forbrugsartikel. Jeg behøver ikke at henvise til, at det ærede Flertal selv ifjor her var af en ganske anden Mening, men det forekommer mig, at selve Sagens Natur i høj Grad taler for, at man ved denne Artikel ser at faae ind i Statskassen lidt af de Beløb, der gaa bort ved Nedsættelse paa andre Omraader. Det undrer mig derfor i højeste Grad, at man her ikke blot ikke vil gaa videre end Regjeringen, men endog vil nedsætte dennes Forslag. Jeg har derimod med andre Medlemmer stillet Forslag om at forhøje Tobakstolden, om at gaa videre endog, end Regjeringen er gaaet, og jeg tror, at hvis det kunde vinde Tilslutning, vilde det kunne anbefales at gaa endnu videre, end vi her have foreslaaet. Man har sagt, at vi skulle vogte os for ikke at følge den Politik, som er fulgt i andre tilgrændsende Lande. Det er ganske vist altid interessant at se i andre europæiske Lande, hvorledes det gaar til; i andre europæiske Lande tage de nu navnlig ganske anderledes Statsindtægter af Tobakken (En Strømme, Brændevin¹⁾) ikke at tale om Brændevin; men det er jo et meget vanskeligt og kildent Punkt at omtale her i Thinget, og det foreligger ikke; men navnlig, hvis vi med Hensyn til Tobak skulle følge andre Landes, og især vore nærmeste Nabolandes Exempel, maa vi tage ganske anderledes fat. Smidleritid har Hensynet til disse Forhold i andre Lande ikke været den ledende Tante for mig, idet jeg har været med til at stille disse Forslag, men Motivet for mig har været Forholdet i og for sig, men jeg kan dog ikke undlade at fremhæve, at vi navnlig i Sverige og Norge, tidtels for Næsten ogsaa i Preussen, finde ganske anderledes høj Skat i alle disse Kasseartikler, saaledes ogsaa paa en saadan Ting som Sulfur, og fremfor Alt paa Artikler som Tobak. Naar ærede Medlemmer nu ville foreslaa, at man til Fordel for de mindre Bemidlede skulde gjøre Udskillelse imellem Bløde og Stille, saa vil jeg sige, at jeg ogsaa har tvæet tidligere, at en saadan Udskillelse var hensigtsmæssig; men jeg er kommen bort derfra ved at se de praktiske Vanskeligheder, der stille sig i Veien. Man er ogsaa andre Steder, hvor man har gjort en saadan Udskillelse, kommen tilbage derfra, fordi det efter disse meget vigtige, rent tekniske Toldhensyn har viist sig meget upraktisk. Dem, der interessere sig for denne Sag, vil jeg henvise til en Tale, der i sin Tid blev holdt af den udmærkede svenske Minister Gripenstedt, som fik den svenske Rigsdag til at frasælde et Forslag i den Retning, idet han fremkom med Exempel paa de praktiske Vanskeligheder, der vare forbundne med en saadan Udskillelse. Naar man mener, at det skulde være til Lettelse for dem, der bruge simpel Tobak, at Stille blive billigere, saa maa jeg tilstaa, at jeg ikke er saa nøie kjendt med Tobaksfabrikationen; men Stille laves jo, saa vidt jeg